

פרשת תולדות תשע"ד
'כי ציד בפיו'

בראשית פרק כה

(כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד
איש שדה ויעקב ישב אהלים:
(כח) ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו
ורבקה אהבת את יעקב:

רש"י

(כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו - כל זמן שהיו קטנים לא היו נכרים במעשיהם ואין אדם מדקדק בהם מה טיבם, כיון שנעשו בני שלש עשרה שנה זה פירש לבתי מדרשות וזה פירש לעבודה זרה: **יודע ציד** - לצוד ולרמות את אביו בפיו, ושואלו אבא היאך מעשרין את המלח ואת התבן, כסבור אביו שהוא מדקדק במצות: **איש שדה** - כמשמעו אדם בטל וצודה בקשתו חיות ועופות: **תם** - אינו בקי בכל אלה, אלא כלבו כן פיו. מי שאינו חריף לרמות קרוי תם: ישב אהלים - אהלו של שם ואהלו של עבר: (כח) **בפיו** - כתרוממו בפיו של יצחק. ומדרשו בפיו של עשו שהיה צד אותו ומרמהו בדבריו:

ספר ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות ראשית הגז הלכה ה

ח וזה בחינת וחרבו שלפה בידו ומבאר במדרש כך אמר לו הפה נתן ליעקב שנאמר הקל קול יעקב וכו' ואתה תחליף אמנותך ותבוא עליהן בשלהן אף אני אבוא עליך בשלהך וכו':

בי כל הגליות והצרות שעוברין על ישראל וכל הגאלות והישועות הכל תלוי בענין זה המבאר בהתורה הנ"ל.

בי זה ידוע שכל העולם מתקום ומתנהג רק על-ידי התורה הקדושה ואם היו הכל לומדים תורה לשמה לבד בלי שום פניות כלל בודאי כבר היה העולם מתקן לגמרי והיו כל ההשפעות והברכות בעולם. ועקר כל הקלקולים הוא מחמת המחלקת, כי רב הלומדים אינם לומדים לשמה, ואפלו הלומדים לשמה קצת אינו זך וברור בתכלית הזכות פראוי, וכל תקונם הוא על-ידי הצדיק האמת בחינת משה שלומד תורה לשמה בתכלית הזכות בלי שום צד פסלת כלל ואם היו כל העולם מתבטלים אצלו היה הכל מתקן לגמרי. אבל בעונותינו הרבים לא די שאינם מתבטלים אצלו אף גם הם חולקים ומתנגדים עליו. וכל המחלקת וההתנגדות נמשך מבחינה הנ"ל המבאר בהתורה הנ"ל מחמת שהצדיק הגדול מכרח לדג

בעל פרחו לאיזה בחינה נקה של שלא לשמה בחינת שמאל כפי להמשיך עשר וכבוד וכו', ועל-ידי זה הלמדן שאינו פשר פראוי אינו רואה בהתורה כי אם בחינת שלא לשמה כי לא זכה נעשית לו סם מות. ועל-ידי זה מתנהג בו הס"מ עד שנעשה לו פה מהתורה שבעל פה לדבר על הצדיק עתק וכו' ומשם כל החרפנות רחמנא לצלן, כנ"ל. וזה היו כל מלחמות יעקב עם עשו וכל התחבולות שהכרח לעשות נגדו לקבל הברכות מיצחק. כי יצחק מעה בעשו כי ציד בפיו שצד אביו באמרי פיו דיקא כי שאל לו אבא איד מעשרין את התבן וכו' כאלו הוא צדיק ומתנהג רק על-פי התורה בחמרות יתרות. והכל היה בשקר ומרמה כי עשו הלך רק אחר תאוותיו הרעות ועקר אחר התאוה הפלילית שהיה צד נשים וכו' כמו שאמרו רבותינו ז"ל. ואף-על-פי-כן בודאי עסק גם בתורה שהיו עוסקים בו אבותינו שקבלו משם ועבר. אבל כל למודו היה רק שלא לשמה הנשמי כי לא חפץ בברכה רק כל למודו היה רק לרמות את אביו בחינת כי ציד בפיו כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכנ"ל עד שטעה בו יצחק אבינו מעצם רמאותיו. כי זה הקלקול התחיל מחטא אדם הראשון כנ"ל. והאבות התחילו לעסק בתקונו ולבררו

יורה דעה

רחמנא לצלן, ועל-ידי זה כל אריכת הגלות בעונותינו הרבים:

ט וזה כל ענין הפרכות שהכרח יעקב לקבלם בפקמה מיצחק אביו כי טעה בעשו פנ"ל. וכל זה היה על-ידי שהלך עשו אחר תאוותיו בפרט תאוה הנ"ל כמו שכתוב ויהי עשו בן ארבעים שנה וינח וכו' ותהיו מרת רוח ליצחק ולרבקה וכמו שפרש רש"י שם שנמשל לחיור שפושט מלפיו וכו'. וזה ותהיו עיניו מראת שמרב רשעת עשו שעסק במרמה בזאת עד שגם יצחק הצדיק האמת כהו עיניו מראות האמת עד שרצה לברך חס ושלום את עשו הרשע ואמר לו הביאה לי ציד וכו' כי סבר שעשו חפץ באמת להאכילו ולפרנסו בחינת כי ציד בפיו. כי בודאי הבין יצחק שיעקב עוסק בתורה ועבודה יותר מעשו שהיה איש שדה ויעקב היה איש תם יושב אהלים, רק סבר שעשו מרצה לפרנס את יעקב כמו שהיה רגיל להביא ציד ליצחק, על-כן רצה לברכו בעשירות כדי שיוכל לפרנס את יעקב. כי יעקב שהוא הצדיק בעצמו שעוסק בתורה בתכלית הקדשה לשמה בשלמות גמור אף-על-פי שנוטה מעט לשמאל בשביל פרנסה ועשירות, אף-על-פי כן אין לו פנאי לציר את העשירות לנמרי ובהכרח שיהיה מלאכתו נעשית על-ידי אחרים. ובשביל זה התברר שזבולון יחזיק את יששכר בחינת שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך וכו' ועל-כן סבר יצחק לברך את עשו בפרנסה בשביל זה כדי שיחזיק את יעקב הצדיק שעל-ידי זה בודאי היה מתתקן עשו והיה שב בתשובה. ועל-כן דקדק יצחק ואמר לו ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ודרשו רבותינו ז"ל כאשר אהבתי מפקודין דעשה ולא כאשר שנאתי מפקודין דלא תעשה, הינו שהזהיר אותו שיהיו המטעמים רק לימין שהוא בחינת מצות עשה ולא לשמאל שהוא בחינת לא תעשה, הינו שכל פונתו בהמטעמים יהיה רק בשביל בחינת ימין בשביל הצדיק להחזיקו כדי שעל-ידי זה יחזר וישוב גם הוא משמאל לימין וכו"ל. ורבקה שמעת

ולבררו, אבל לא נגמר התקון עד שבא משה רבנו וברר והעלה כל ההלכות התורה עד שזכה לקבל כל התורה וכל הלכותיה בפרטיות ואז היה ראוי שיתתקן העולם לגמרי. אבל בעונותינו הרבים קלקלו על-ידי חטא העגל שבא גם-כן על-ידי למודים רעים של הערב רב שעסקו בתורה שלא לשמה בשקר ומרמה עד שהטעו את ישראל ונעשה להם פה לדבר סרה על משה עד שעשו את העגל. והעקר על-ידי רבוי הזהב והעשירות שהיה להם אז, שכל העשירות נמשך ממושה שהוא החכם האמתי על-ידי שנוטה מעט דמעט לשמאל בשביל עשר וכבוד פנ"ל. והם נעשה להם סם מות עד שהטעו את ישראל על-ידי זה כמו שכתוב וקסף הרביתי להם וזהב עשו לפעל וכמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק ודי זהב וכו' וכל זה נמשך מתאונה הפלליית שהיא תאות נאוף כמו שאמרו רבותינו ז"ל לא עברו ישראל את העגל אלא להתיר להם וכו' וכמבאר לעיל מזה כי זה תלוי בזה. כי הצדיק עוסק רק ליחד קדשא ברוך הוא ושכינתה בכל מעשיו ותנועותיו בלמודו בתורה ובכל עסקיו ובפרט בזווגו שהוא בקדשה נפלאה בבחינת יחודים העליונים בחינת וישק יעקב לרחל וכו' וכו"ל. כי הכל אחד אצל, עבודתו בעסק התורה ועבודתו באכילה ושתייה וזווג הכל רק לה' לבר ליחד יחודים קדושים לגלות אלקותו ומלכותו בעולם. אבל רב העולם אינם זוכים לזה ואפלו כשרים וצדיקים אינם זוכים לזה בשלמות כי הוא מלחמה עצומה ובפרט בתאונה הפלליית פידוע, וכפי מה שנוטה בתאונה הזאת להנאת עצמו כמו כן אינו זוכה שיהיה למודו בצחות וזכות פראוי, וכל תקונו הוא רק על-ידי הצדיק הגדול הנ"ל שיכול להרים הכל וכו"ל. אבל בשמתגבר בו תאות עולם הזה עד שנוטה לשמאל לנמרי עד שנעשה לו פה לדבר על הצדיק הגדול וחולק ומתנגד עליו, וממנו לומדים שאר ההמון המגשמים יותר ויותר עד שיש שהם מזהמים מאוד בעברות ואסורים גמורים רחמנא לצלן, בפרט בפצוי עכשו, המקום יכפר, על-ידי זה נעשים כל הקלקולים